

Ar mes turėtume puošti Kalėdų eglutę? 1 dalis

John Fenn, 2014 m. gruodžio mėn. 13 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Būdamas Biblijos mokyklos Tulsoje direktoriumi aš dažnai pasikviesdavau savo studentus po užsiėmimų kartu papietauti į gretimai esantį meksikietišką restoraną. Tai visuomet būdavo išsamių klausimų ir atsakymų laikas. Vieną gruodį, kai kurie studentai dalinosi, kad jie augdami gaudavo dovanas Kalėdoms, tačiau nepuošdavo Kalėdų eglutės, o kiti buvo užauginti apskritai ignoruojant šventes.

Dabar, kai jie atsidūrė „realiame“ pasaulyje, jie norėjo atrasti pusiausvyrą dėl švenčių, nes juos supo tiek daug balsų, sakančių daug dalykų apie tai kas išaukština Dievą, ir kas Jam yra bjauru.

Istorija

Prieš pradėdamas mokyti Naujojo Testamento tiesų, aš trumpai supažindinau juos su istorija. Taigi mes taip pat pradėsime nuo jos. Kalėdos prasidėjo kaip pagoniška šventė Saturnalija. Romėnai švėsdavo Saturnaliją maždaug gruodžio 17-25 dienomis tikėdami, jog jie veja tamsos jėgas. Atsiminkime, jog gruodžio 21 diena yra trumpiausia metų diena ir po jos žemėje kasdien prisideda maždaug po 1 minutę dienos šviesos iki ilgiausios dienos birželio 21 d., kai dienos vėl pradeda trumpėti maždaug tokiu pačiu intervalu. (Šiaurės Pusrutulyje)

Saturnalija kilo nuo Saturno, „sodinti“, ir žymėjo rudens sodinimo sezono pabaigą. Tai buvo laikas, kai turtingieji apsikeisdavo rūbais su vargšais, buvo dovanojamos dovanos, duodami ar parduodami žmogaus formos kepiniai ir žaidžiami žaidimai su kauliukais. Blogiausia, kad romėnų bendruomenės išsirinkdavo vieną vargšę auką, vyrą arba moterį, ir versdavo ją savaitę persivalgyti bei lytiškai santykiauti ir tuomet, gruodžio 25 dieną paaukodavo tą žmogų. Jie tikėjo, jog taip darydami jie nuramindavo/patenkindavo tamsos jėgas bei „Netvarkos viešpatį“ ir to pasekoje saulė vėl pradėdavo šildyti žemę.

Pripildykite auditorijas

4 amžiuje Romos surinkimo (bažnyčios) lyderiai bandė įgyti daugiau narių, kad pripildytų savo auditorijas (jie ką tik pakvietė žmones iš namų susirinkimų į buvusias pagonių auditorijas „bažnyčios“ susirinkimui), todėl jie bandė paversti Saturnaliją krikščioniška švente, nusprendę tuo metu švęsti Jėzaus gimimą.

Žodis Kalėdos (angl. Christmas) yra „Christ-mass“ (Kristus-masė arba Kristaus masė) trumpinys. Žodis „mass“ (liet. – masė, daugybė arba mišios) iš esmės yra susijęs su kūnu ir tirštumu, taigi žmonių susirinkimas yra vadinamas žmonių mase. Romos bažnyčioje tai reiškia žmonių susirinkimą auditorijoje Kristaus šlovimui, taigi Christ-mass (Kristaus masė arba Kristaus mišios). (Vert. lietuvių kalboje Christmas – Kalėdos). Taigi Saturnalijos šventimas buvo sujungtas su numanoma Jėzaus gimimo diena. (Jis gimė arba pavasarį arba rudenį, tačiau galbūt tai paliksime kitai diskusijai).

Smurtas prieš žydus

Tačiau Saturnalija visiškai neišnyko. 1466 metais popiežius Paulius II versdavo žydus nuogus bėgioti Romos gatvėmis, po to kai jie būdavo jėga primaitinti iki persivalgymo. Piligrimų laikais maždaug iki 1681 metų Amerikoje Kalėdos buvo uždraustos. Vėliau 18 ir 19 amžiuje buvo smurtaujama prieš žydus, rabinai būdavo aprenjami kaip klounai bei vedžiojami po miestus. 1881 metais Lenkijoje tai peraugo į puolimus prieš visus žydų tautybės gyventojus – daug moterų būdavo išprievartaujama ir daug vyrų nužudoma. Tai buvo tik prieš 133 metus!

Šventė yra pilna pagoniškų šaknų

Aukščiau paminėta Saturnalija yra tik vienas pagoniškų šaknų pavyzdys. Amžinai žaliuojančių medžių statymas namuose ir jų, kaip žiemą nemirštančių medžių, garbinimas, buvo Ašeiros religijos dalimi. Žmonės šokdavo aplink juos, puošdavo ornamentais ir Kalėdų eglutės praktiką bažnyčia pradėjo taikyti tam, kad dar labiau apjungtų krikščionybę su pagoniškomis praktikomis.

Druidai naudojo amalą apnuodyti aukojamiems žmonėms, o bučiavimasis po amalu yra susijungimas dėl lytinio potraukio sukilusio po gėrimo ir valgymo Saturnalijoje, kartu druidams aukojant žmonių aukas, ir tai atėjo iki mūsų dienų, kai tikima užkeikimu per pabučiavimą.

Kalėdų Senelio (angl. Santa Claus) dievas

Daugelis žino Nikolajų iš Pararos miesto, Turkijoje, kuris tapo šventuoju 1800-aisiais. Jis tapo Miros miesto vyskupu ir mirė 345 m. gruodžio 6 d. Jis buvo dosnus ir garbinamas žmonėmis šimtmečiais, o jo palaikai ilgainiui buvo perkelti į Bario miestą Italijoje.

Baryje kiekvieną gruodį buvo garbinama vietinė deivė, vadinama „Močiute“, kuri pripildydavo vaikų kojines dovanomis. Ir tai buvo apjungta su Nikolajaus garbinimu, vykusi gruodžio 6 d., jo mirties dieną. Nikolajaus garbinimas plito Europoje šiaurės kryptimi ir buvo perimtas vokiečių bei keltų ir sujungtas su vikingų dievu Odinu, Toro tėvu. Odinas turėjo ilgą baltą barzdą, devėjo sunkų žeminių apdarą ir kiekvieną rudenį, tam tikrą naktį, jojo arkliu per dangų, o po sujungimo su Nikolajaus kultu, jo skrydis persikėlė į gruodžio 6 dieną.

Ir vėl Romos bažnyčia prijungė dar vieną pagonišką praktiką – Nikolajaus kultą, taigi, dovanų dalinimas, kojinių pripildymas ir jo skrydis arkliu, persikėlė pora savaitę vėliau, į gruodžio 25 dieną.

Nuo šios vietos jūs galite pakankamai lengvai suprasti įvykių seką: 1809 metais Vašingtonas Irvingas parašė populiarią amerikietišką satyrinį straipsnį, pavadintą „Niujorko istorija“ arba „Knickerbocker'io istorija“, kuriame išjuokė olandų, kurie tuo metu buvo Niujorko aristokratai, kultūrą ir keletą kartų paminėjo jų baltabarzdį, per dangų arkliu skriejantį dovanų dalintoją, naudodamas suamerikonintą olandišką vardą „Santa Claus“.

(Knickerbocker buvo vienos iš Niujorką įkūrusių olandų šeimų pavardė. Dėl to, kad olandai įkūrė Niujorką, mes šiuo metu turime NBA komandą New York Knicks ir daug organizacijų iki pat šių dienų į savo pavadinimą įtraukia „Knickerbocker“).

Šiuolaikinis Kalėdų senelis (Santa Klaus'as)

Mažiau nei po 13 metų, 1822 m. daktaras Clement'as Moore'as perskaitė „Niujorko istoriją“ ir sukūrė poemą savo vaikams, publikuotą 1823 metų gruodį, kurią mes žinome kaip „Naktis prieš Kalėdas“. Poemoje jis apjungė visus šiuos elementus, tačiau joje Nikolajus skrido ne ant arklio, o su aštuoniais šiaurės elniais.

1862-1886 metais iliustratorius Tomas Nast'as dirbo JAV laikraštyje „Harper's Weekly“ ir, remdamasis dr. Clement'o Moore'o poema, bėgant metams sukūrė mums šiuolaikinį Kalėdų senelį, o taip pat jo gerų ir blogų vaikų sąrašą, dirbtuves Šiaurės Ašigalyje, kuriose elfai gamina dovanas ir t.t.

1931 m. Coca-Cola kompanija sudarė sutartį su švedų dailininku Haddon'u Sundblom'u, kad jis sukurtų Kolą geriantį Kalėdų senelį. Paišydamas remiantis anksčiau paminėtais elementais bei paprašęs savo draugo Lou Prentice papozuoti, dėl jo linksmo ir putlaus veido, Sundblom'as užbaigė senovinio pagonių dievo ir šiuolaikinio Kalėdų senelio sujungimą.

Ką daryti krikščioniui?

Kai aš pasidalinau daugeliu šių dalykų su studentais, o jie paminėjo kitas detales, kurias jų tėvai mokė juos apie Kalėdų blogybes (taip pat Velykų, bet tai galbūt kitam kartui), aš paminėjau mūsų maisto sudedamąsias dalis: jautieną, vištieną, daržoves, grūdus, pieno produktus, aliejų, druską.

Aš paklausiau jų, ar jie suvokė, kad viską, ką jie valgė, kažkada senovėje, arba mūsų dienomis ir amžiuje buvo laikoma šventu ir aukojama įvairiems dievams. Jie pažiūrėjo į mane, tarsi aš būčiau sudavęs jiems antausį.

Jautiena, kurią mes valgėme, induistų buvo laikoma šventa, ir jautienos aukos yra paplitusios daugelyje religijų. Katalikų/čiabuvių apjungtos religijos Centrinėje ir Pietų Amerikoje aukoja jautieną, ožkas, vištieną, grūdus, daržoves įvairiems dievams ir stabams. Jie suprato, jog įvairūs žmonės praeityje ir dabartyje daro stabus iš visko, pradedant nuo maisto iki gyvūnų, pelėdų, varlių, galvijų, dramblių ir kitų figūrėlių – taigi, net tai, kad jie turi savo namuose figūrėlę, gali reikšti, jog jie turi stabą ant savo lentynos.

Kur turi būti skiriamoji riba? Ko iš mūsų tikisi Dievas, nes mes jau esame apsupti stabų? Atsakymai randami Naujojo Testamento puslapiuose ir nuo šios vietos aš pradėsiu kitą savaitę. Iki tada, būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Ar mes turėtume puošti Kalėdų eglutę? 2 dalis

John Fenn, 2014 m. gruodžio mėn. 20 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki visi,

Praeitą savaitę aš rašiau apie tai, kaip atsirado šiuolaikinės Kalėdos – gimusios iš daugybės skirtingų pagoniškų ritualų, „sukrikščionintos“ ir sukomercintos, ir uždaviau klausimą, kaip viso šito apsuptyje turėtų elgtis šiuolaikinis krikščionis.

Viešpaties gimimo šventimas man nesukelia jokių problemų, tačiau aš bjauriuosi Luko 2:13 žinios iškreipimu. Čia aprašom įvykiai po to, kai vienas angelas atnešė žodį apie Gelbėtojo gimimą piemenims...

„Žiūrėkite! Staiga prie angelo pasirodė gausi dangaus kareivija, šlovinanti Dievą (Tėvą): „Šlovė Dievui (Tėvui) aukštybėse, o žemėje ramybė ir (Jo) palankumas žmonėms!“.

Ši žinia ne apie žmoniją, palankiai nusiteikusią vienas kito atžvilgiu, bet greičiau apie dangaus kareiviją, vykusią žemėn pilnoje karinėje ginkluotėje, ir trumpam sustojusią, kai jų Kapitonas atsigulė į edžias toli nuo jų, apie dangaus kareiviją nešančią žinią žmonijai nuo Tėvo – mes neatėjome jūsų sunaikinti! Tėvas taikingai nusiteikęs ir turi gerus ketinimus jūsų atžvilgiu! Jis atsiuntė savo Sūnų, mūsų Vadą, kaip Ganytoją ir sutaikinimo auką žmonijai.

Tokia yra Luko 2:13 žinia. Kaip liūdna, kad Tėvo gera valia žmonijai dingsta, ir ji pakeičiama paprastu: „Gražiai sugyvenkime vienas su kitu“. ARRGGGHHH!

Pagoniškų švenčių gausa

Naurojo Testamento užrašymo dienomis be Velykų, Kalėdų, Helouvyno ar Vėlinių buvo dar daug daugiau kitų pagoniškų švenčių, su kuriomis susidurdavo krikščionys. Kiekvienas miestas, turėjo savo globėją dievuką, jo šventyklą ir statulą, Romėnų kultūra turėjo savo dievus ir šventyklas.

Jų pasiekimai okultinėje praktikoje buvo kur kas didesni nei dauguma vakariečių yra kada nors matę. (Prisiminkite okultinių knygų sudėginimą Apaštalų darbų 19 skyriuje, Efeze). Šiandien pasaulyje yra vietos, kur okultizmas pakankamai stiprus, o demoniški stebuklai yra kasdienybė, tarp jų ir išgydymas (kuris atveria žmogų blogesniems dalykams ateityje), pavidalo pakeitimas, Biblijos tipo stebuklai, žmonių persikėlimas erdvėje veikiant demoniškomis jėgoms, ir taip toliau. Tokiame pasaulyje gyvena Paulius, ir daugelis krikščionių gyvena net dabar kultūroje su panašiais demoniškais pasireiškimais, netgi kai kurie iš tų, kurie šiandien skaito šį straipsnį.

Geras kepsnys, dievai ir sąžinė

Paulius pristato dievus ir jų šventes 1 Korintiečiams 8 ir 10 skyriuose bei Romiečiams 14, skyriuje su pagrindine žinia.

Paulius pradeda 1 Korintiečiams 8 skyrių žodžiais: „Dėl aukų stabams mums aišku: mes visi turime pažinimą. Pažinimas išpučia, bet meilė ugdo“.

Man patinka tiesioginė prasmė „Pažinimas išpučia, bet meilė ugdo“ (8:1). Graikiškas žodis, išverstas kaip „išpučia“ kilęs iš „physa“, reiškiančio „dumplės“, kurias kalviai naudoja ugnies uždegimui. Taigi, tai reiškia pri(si)pūsti ar įpūsti orą. Priešingas žodis yra „ugdo“, pažodžiui reiškiantis „statyti namą“.

Todėl Paulius pasakė: „Pažinimas padaro tave pilną oro, bet meilė stato namą. Jei tu manai, kad žinai kažką taip gerai, kad tampi pilnas oro, tu to nežinai, kaip turi žinoti“ (1 Korintiečiams 8:1-2).

Jis tęsia žodžiais: „Taigi dėl stabams paaukotų dalykų valgymo mes žinome, kad stabas pasaulyje yra niekas ir kad nėra jokių kitų dievų, kaip tik vienas Dievas (Tėvas). Ir nors yra vadinamųjų dievų danguje ar žemėje, - daug tų dievų ir demoniškų valdžių - tai mes turime tik vieną Dievą, Tėvą, iš kurio yra visa ir mes Jame (Tėve), ir vieną Viešpatį, Jėzų Kristų, per kurį yra visa ir mes per Jį“.

„Mes žinome, kad stabas yra niekas... Bet ne visi turi tokį pažinimą. Kai sąžinė, pripažįstančia stabus, iki šiol valgo maistą, kaip stabams paaukota, ir jų silpna sąžinė susitepa“ (8:7).

Jautrumas ir atsakomybė

Toliau šitame ir 10 skyriuje jis sutelkia dėmesį į tai, kad dėl paaukotos stabams mėsos valgymo reikia būti jautriam kitų sąžinei. Korintas turėjo centrinę šventyklą, kurioje buvo aukojamos aukos, po to mėsa buvo parduodama mėsos turgavietėse bei restoranuose visiems žmonėms. Paulius 10 skyriuje sako, kad

jei tu pietauji viename iš tų restoranų su broliu, kurio sąžinė būtų sutepta, jei tu priešais jį valgytum kepsnį, tuomet valgyk ką nors kita, vardan silpnos tavo brolio sąžinės Viešpatyje.

Paulius rašo, kad tie kurie gyvena laisvėje, turi būti būti jautrūs tiems, kurie yra silpnesni tikėjime, su kuriais jie turi tiesioginį kontaktą / bendravimą. Tai yra labai svarbus požūris. Paulius nesakė visiems tikintiesiems nevalgyti mėsos, paaukotos stabams, jis sakė, kad jeigu tu esi su broliu, kuris būtų suteptas, tuomet susilaikyk nuo savo laisvės ir vardan jo valgyk kažką kita. Jei esi vienas ar su tais, kuriems nesvarbu kokia tai mėsa, tuomet tu gali būti laisvas ir valgyti.

Jiems nereikėjo nerimauti dėl silpnos sąžinės žmonių praeinančių pro restoraną ir mąstyti: „Oi ne, kas gi dabar bus jeigu jie pamatys mane valgant mėsą?!“ Nejmanoma kontroliuoti situacijos netikėto susitikimo atveju, todėl jie nebuvo atsakingi už saugojimąsi, kad nebūtų pamatyti silpnos sąžinės tikinčiųjų, ir jie neturėjo valgyti pasislėpę į tolimesnį kampą, kad tik kas nors nepamatytų jų laisvės Kristuje.

Jis pasakė: „Viskas man leistina, bet ne viskas naudinga (tinkama). Viskas yra leistina, bet ne visi dalykai statydina namą“. Daryk, kas yra tinkama, atsižvelgdamas į savo draugo sąžinę (1 Korintiečiams 10:23).

Mūsų dabartinė situacija ir Kalėdos

Mūsų atveju, švenčiant Viešpaties gimimą, kai kurių brolių sąžinė sutepama, todėl kad jie negali ramia sąžine nepaisyti šventės pagonišku šaknų. Tai, ką jie daro, jie daro Viešpačiui, todėl mes neturėtume bandyti „atversti jų“ į tą laisvę, kurią turime mes, tačiau mes turėtume nuoširdžiai atsakyti į jų keliamus klausimus.

Meilė statydina namą, ir namui, kurį jie stato Viešpatyje, mes neturime trukdyti. Jei jie klausia, mes atsakome, bet mes neturime skelbti savo laisvės prievarta, nes jie turi patys atsakyti į šį apreiškimą.

Tačiau priešingas atvejis taip pat teisingas. Jei tu pasistatei Kalėdų eglutę ir pasipuošei namus, o pas tave į vakarėlį arba pavalgyti ateina draugas, kuris nešvenčia Kalėdų, tu neturi nuimti papuošimų ir eglutės tik dėl to, jog jis ateina pas tave į svečius.

Tai jie turi vaikščioti meilėje tau, net jeigu mano, kad tu stambeldiškas krikščionis ir esi pasmerktas pragarui arba mažų mažiausiai atidarai duris demoniškam veikimui dėl tos Kalėdų eglutės. Cha!

Kaip aš ir aiškinau savo studentams per tuos pietus – didžioji dalis maisto, kurį mes valgome vienu ar kitu laiku, arba net mūsų dienomis kažkur pasaulyje, yra maistas, aukojamas stabams. O kai kuriems, Kalėdos reiškia viską, tik ne Viešpaties atėjimo į žemę šventimą. Bet daugeliui mūsų, tai ką darome, mes darome Viešpačiui, apsupti žinia apie Jo meilę ir amžiną ateitį.

Tai, ką pasakė Krisas, viską apibendrina

Šeštadienį, 6 valandą aš vežiau Krisą atgal į globos namus – mes jį pasiimam penktadieniais ir šeštadieniais, kai esame mieste. Nei vienas iš mūsų nekalbėjo, tiesiog žiūrėjome į pravažiuojamus kraštovaizdžius, kai jis pasakė su šypsena savo balse: „Aš esu toks laimingas su Jėzumi“. Aš buvau toks palaimintas, kad jis mąstė apie Viešpatį mūsų tyloje ir paklausiau: „Kodėl tu esi laimingas su Jėzumi?“ Jis atsakė: „Jis gyvena mano širdyje!“

Dėl šios priežasties ir aš esu laimingas su Jėzumi, visa kita – nereikšminga. Susitelkite į Kristų savyje ir tiek kiek jūs švenčiate ar nešvenčiate šiuo metų laiku, darykite tai Viešpačiui ir mylėkite vieni kitus. Nuo manęs, Barbaros ir Kriso, laimingų Kalėdų ir būkite palaiminti. Kitą savaitę – nauja tema.

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com